

Ponedjeljak, 01.02.2016.g.

Igrom slučaja, danas sam dobio na čitanje PSALAM 139.

PREKRASAN, PREKRASNA MOLITVA I PRIZNANJE GOSPODINA

BOGA ZA SVE U ŽIVOTU.

Puno puta sam ga čitao, njegove dijelove, ali ponovno me danas dirnuo.

I odmah sam sjetio mnogih koji su mi posvjedočili kako su im mnogo

značile te prekrasne Davidove riječi i zahvale Gospodinu Bogu, Jahvi, kada

su bili u teškim kušnjama svojih života.

A posebno su mi u misli "došli" oni koji su mi posvjedočili da su

u tim prekrasnim riječima i rečenicama Psalma 139 SHVATILI

DA SU I ONI OD NEKOGA VOLJENI.

DA I NJIH, TAKVE KAKVI SU, NETKO LJUBI.

DA SU I ONI, TAKVI KAKVI SU, NEKOME POSEBNI I

VAŽNI.

DA SE CIJELI NJIHOV ŽIVOT, OD ZAČEĆA U MAJČINOJ

UTROBI, NETKO O NJIMA BRINE, I DA IH JE NETKO ŽELIO

UPRAVO TAKVE KAKVI, TU GDJE JESU.

LJUBAV, OSJETILI SU LJUBAV ....

Evo dalje tog prekrasnog Davidovog psalma. Svatko od nas će u njemu

pronaći nešto za sebe, nešto što mu baš sada, u ovim životnim trenucima

treba:

"PSALAM 139 (138)

Pohvala Sveznajućeg Zborovodi. Davidov.

Jahve, proničeš me svega i poznaješ,

²ti znaš kada sjednem i kada ustanem,

izdaleka ti već misli moje poznaješ.

³Hodam li ili ležim, sve ti vidiš,

znani su ti svi moji putovi.

⁴Riječ mi još nije na jezik došla,

a ti, Jahve, sve već znadeš.

⁵S leđa i s lica ti me obuhvaćaš,

na mene si ruku svoju stavio.

**⁶Znanje to odveć mi je čudesno,
previsoko da bih ga dokućio.**

**⁷Kamo da idem od duha
tvojega**

**i kamo da od tvog lica
pobjegnem?**

**⁸Ako se na nebo popnem,
ondje si,**

**ako u podzemlje
legnem, i ondje si.**

⁹Uzmem li krila zorina

**pa se naselim moru
na kraj,**

**¹⁰i ondje bi me ruka
tvoja vodila,**

**desnica bi me tvoja
držala.**

**¹¹Reknem li: »Nek'
me barem tmine
zakriju**

i nek' me noć

**umjesto svjetla
okruži!« –**

**¹²ni tmina tebi
neće biti tamna:**

noć sjaji kao dan

i tama kao

svjetlost.

**¹³Jer ti si moje
stvorio bubrege,**

**satkao me u
krilu majčinu.**

**14 Hvala ti što
sam stvoren
tako čudesno,

što su djela
tvoja predivna.**

Dušu moju do

**dna si
poznavao,**

**¹⁵kosti moje ne
bjehu ti sakrite**

dok nastajah

**u tajnosti,
otkan u
dubini zemlje.**

16 Oči tvoje

**već tada
gledahu djela
moja,**

**sve već
bješe
zapisano u**

**knjizi tvojoj:
dani su mi
određeni dok
još ne bješe
ni jednoga.**

17 Kako su mi,
Bože, naumi
tvoji
nedokučivi,

kako li je

**neprocjenjiv
zbroj njihov.**

**¹⁸Da ih
brojim? Više
ih je nego**

pijeska!

**Dodem li im
do kraja, ti
mi
preostaješ!**

**19 De,
istrijebi,
Bože,
zlotvora,**

**krvoloci
nek'
odstupe od
mene!**

**20 Jer
podmuklo
se bune
protiv tebe,
uzalud se**

**dižu tvoji
dušmani.**

**21 Jahve,
zar da ne**

**mrzim
tvoje
mrzitelje?**

Zar da mi

**se ne gade
protivnici
tvoji?**

22 Mržnjom

**dubokom
ja ih mrzim

i držim ih
svojim**

**neprijatelji
ma.**

23Pronikni

**me svega,
Bože, srce
mi
upoznaj,**

**iskušaj
me i
upoznaj
misli
moje:**

**24 pogleda
j, ne idem
li putem
pogubnim**

**i povedi
me
putem
vječnim!"**

'...¹³ Je
*r ti si moje
stvorio
bubrege,*

satkao me
u krilu

majčinu.

*14 Hvala ti
što sam
stvoren*

tako

čudesno,

*što su
djela tvoja
predivna.*

*Dušu
moju do
dna si
poznavao,*

*15 kosti
moje ne*

*bjehu ti
sakrite*

*dok
nastajah u
tajnosti,*

*otkan u
dubini
zemlje..."*

O

LJUBLJEN

I MOJ

GOSPODI

NE

BOŽE,

SVEMOOG
UĆI,
VJEKOVJ

EČNI,
BESKRAJ
NO TI

HVALA

NA

TVOJOJ

LJUBAVI!

SVET I
PRESVET
U SVE

**VIJEKE
VJEKOVA.**

